

kommuner med forholdsvis mange ledige også kan løfte opgaven.

Kl. 16:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen:

Kl. 16:18

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Jeg er jo fuldstændig målløs over, at man kan sidde en eftermiddag eller en sen natte-time i nogle finanslovforhandlinger og aftale, at man flytter hele beskæftigelsesindsatsen et bestemt sted hen, og at man så ikke har afklaret den økonomiske situation: Næ, det må nogle beregninger vise hen ad vejen. Det er helt ufatte-ligt, at man har fået Dansk Folkeparti med på at sige ja til det, og det er da helt utroligt, når man spørger en beskæftigelsesminister, at ministeren ikke er i stand til at svare på, hvad det betyder, hvis en stor arbejdsplads i en lille kommune lukker. Det er jo det, der er problemet her.

Så siger ministeren, at det skal være bæredygtigt. Jamen det skal bare være en besparelse for staten; så er ministeren jo tilfreds. Det, der er problemet, er, hvordan en situation, hvor ledig-heden stiger i en kommune, ikke kommer til at påvirke den øvrige kommunale aktivitet.

Jeg kunne da også godt tænke mig at høre, for det nævner ministeren ikke: Hvordan vil det se ud, hvis kommunen nu synes, at de tilbud, som vi har strikket sammen i forhold til en aktive-ringsindsats over for de forsikrede ledige, er lige rigelig meget i forhold til det, den tilbyder de ik-keforsikrede kontanthjælpsmodtagere, og kom-munalbestyrelsen så synes, at her kan den godt spare lidt, vil der så være en grænse, sådan at det ikke kan lade sig gøre i forhold til den akti-veringsindsats, vi eventuelt måtte blive enige om herinde, således at kommunen ikke får muli-gighed for at spare?

Så til det der med incitamenterne. Incitamen-terne er jo klare. Incitamenterne ligger kun i den pågældende kommune. Man har ikke et stort dansk arbejdsmarked mere, det bliver totalt af-monteret af det her, man har kun et arbejdsmar-ked inden for den kommunale grænse, er det ikke korrekt?

Kl. 16:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ministeren.

Kl. 16:20

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde før, nemlig at hele basen for jobcentrene i dag, er, at vi har

jobnet, hvor der lægges ledige job ind, og hvor man, uanset hvilket jobcenter man går ind på i kongeriget, kan se, hvilke job der er ledige hvor som helst i landet. Det er jo det, der er helt afgø-rende.

Diskussionen var fremme, da vi lavede jobcentrene i forbindelse med kommunalrefor-men. Da fremførte hr. Bjarne Laustsen nøjagtig de samme argumenter. Men siden da har udvik-lingen jo vist, at vi ikke har 98 arbejdsmarkeder i Danmark, vi har ét stort arbejdsmarked, og så-dan vil det naturligvis også fortsætte med at være i årene fremover.

Så vil jeg bare gerne sige, at omlægningen, ændringen, sker den 1. august. Men i lyset af at de kommunale budgetår og statens budgetår er kalenderåret, vil vi lave en overgangsordning, sådan at det først er pr. 1. januar 2010, omlæg-ningen vil være trådt helt i kraft. Så der er tid til at foretage de her beregninger, både beregninger af, hvad der sker ved en generel stigning i ledig-heden, og af, hvad der sker ved det, man kalder en asymmetrisk udvikling, altså at der i nogle egne udvikler sig en større ledighed end i andre egne. Men alt det vil vi vende tilbage til.

Kl. 16:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 16:21

Bjarne Laustsen (S):

Jeg mener, jeg har ret til i, at det her er et ideolo-gisk projekt, for man har ikke styr på økonomi-en. Uanset hvor lang en overgangsordning bli-ver, og hvornår og hvor sent den skal træde i kraft, så har man lavet en aftale, der ikke er fuld klarhed over for dem, der skal gå ind i ordnin-gen her. Det gælder først og fremmest for de arbejdsløse. Hvilke rettigheder, hvilke vilkår, hvilke muligheder har de i et fremtidigt kom-munaliseret beskæftigelsesindsatssystem? Det er punkt 1.

Dernæst ved ingen kommuner, hvad det er, de eventuelt siger ja til at overtage, fordi den økonomiske situation er uafklaret; man kender ikke besparelserne i forhold til staten. Vi ved heller ikke, om en kommune i givet fald kan fin-de på at begynde at indføre brugerbetaling på aktivering og sådan noget. Der er jo ingen græn-ser for, hvad kommunerne kan finde på. Det har vi set med madordninger, hvor man så nu går ind og laver et loft.

Her er der frit spil for alt muligt, i forhold til at vi har haft et arbejdsmarked, hvor vi på et og samme tidspunkt kunne sætte hele systemet i